

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU DEL
CENTRE CATALANISTA.

PRIMER CERTAMEN DEL CENTRE CATALANISA DE OLOT.
1890. (1)

A las 3 y alguns minuts de la tarde del primer diumenge de Septiembre, del any 1890, comensá en lo teatre d' Olot la solemne festa del Certamen Literari organísat per lo Centre Catalanista de la mateixa vila. Mentres la música del Batalló de Cassadors de Figueras, oferta ab galanteria sens igual per lo molt digne senyor Tinent Coronel del mateix, feya sentir las acorts d' una escullida sinfonia, entraren en lo saló los senyors de la Junta 'directiva del Centre en companyia del Ilm. Sr. Alcalde. Arrivada la comitiva al lloch de la presidencia passaren á ocupar cada un dels que la componían son respectiu setial col·locantse á la dreta esmentat senyor Alcalde al qui feyan costat las autoritats Militar y Judicial, y á l' esquerra la Junta del Centre, lo senyor D. Joan Bassols y Prim vocal del Jurat y lo Rt. Mossen Manel Martí molt conegut entre 'ls coureuhadors de la poesia catalana. Al mitj del escenari s' alsava formant lo trono destinat á la dama que havia de ser elegida y proclamada reina de la festa, un riquissim dossier que resaltava sobre un hermós fons, constituhit per a decoració d' una preciosa sala real per quals oberturas s' ovirava un ben enlluminat jardí que 's perdía de vista entre un encantador boscatje. Los demás llochs del saló no estaban adornats ab menys gust; puig se veyen per tot arreu garlandas y rams de llor que rodeijaban los escuts de la corona d' Aragó y alguns noms d' olotíns illustres, sobressortint per lo seu mérit artístich un gros cartell que contenía lo nom de Clemencia Isaura de grat recort, posat al cim de la boca del escenari A mes dels llums que d' ordinari fan claror en lo colisseo s' hi posaren unas coronas

(1) En compte de donar una ressenya de la festa dels Jochs Florals, preferim estampar l' acta oficial de la mateixa.

ab espelmas, resultant un conjunt de molt bon efecte com no podia esperar-se altre cosa de la bona direcció de D. Joseph Berga, y havent corregut á càrrech de distingits y diligents joves que en Olot se dedican á conreuhar las bellas arts, l' arreglo del local. Tenian setis preferents los Srs. Adjunts, y los demás estavan ocupats per un numerosíssim y escullit públich compost en gran part d' il-lustres senyoras y elegants senyoretas á las quals entregavan á l' entrada un ramell de flors los joves que constituïan la comissió d' obsequis.

Una volta oberta la festa per lo Ilm. Sr. Alcalde, l' infrascrit Secretari doná lectura al Cartell de convocatoria del Certamen, aixís com també á una carta que al Sr. President del Centre dirigí Mossen Jacinto Verdaguer dihentli que sas personals obligacions no li havian permés venir á Olot, obligantlo á permanecer ab gran recansa á Barcelona.

Tot seguit y á nom del President del Jurat prengué la paraula lo Sr. Vocal del mateix, D. Joau Bassols y Prim, llegint son discurs d' obertura, verdadera joya literaria formada per un esplet de pedras preciosas d' elevats conceptes, posadas sobre lo metall de la mes pura parla catalana. Mes autorisats testimonis del mérit de la obra que los pobres mots que l' infrascrit li dedica, foren los continuats picaments de mans ab que tothom coroná l' acabament de la mateixa.

Lo Secretari llegí després sa Memoria en la qual se contenia lo veredict del Jurat respecte á las composicions presentadas al Certamen, y al moment passá á obrir los plech corresponents á las premiadas, comensant per lo qu' inclohía lo nom del autor de la poesia guanyadora de la flor natural que resultá ser lo Sr. D. Joseph Franquesa y Gomis lo qual havia ja ab anticipació delegat, á la Junta del Centre, la elecció de reyna de la festa, la qual escullí á la senyora esposa del Ilm. Sr. Alcalde, D.ª Maria dels Dolors Massiá á qui passaren desseguida á fer present del premi (Coburgia Bella Dona-Bella Dama—Amarilidea del Cap de Bona Esperansa) lo senyor President del Centre, l' infrascrit y l' acompanyaren á ocupar lo trono al só de la marxa real ab fressosos aplaudiments. Per llegir la poesia fou cridat lo Sr. D. Joseph Xutglar lo qual li doná entonació á l' alsada del mérit de la obra.

Resultá autor de la poesia «L' Escayre» designada per lo pri-

mer accessit lo Sr. D. Sebastiá Trullol y Plana, mes haventlo per tres vegadas eridat y no havent comparegut llegí lo treball l' excel·lent declamador D. Pere Llosas. Lo segón accessit concedit á la poesia « L' Albat » resultá que l' havia guanyat D. Joseph Franquet y Serra que no comparegué á las tres vegadas de eridat, llegint la poesia ab gran gust de tothom lo Sr. D. Joseph Saderra y Mata. Obert lo plech corresponent á la poesia « La Mort de 'n Jui-gué » guanyadora del premi del Centre, consistent en una ploma d' or, resultá que contenia lo nom de D. Joseph Soler y Colomer qui una volta eridat se presentá á llegir son treball que fou molt aplaudit.

Guanyá lo premi del Sr. Senador, ab sa poesia *La Madre* lo senyor D. Jaume Boloix y Canela qui arrancá grans aplaudiments del públich al llegirla ab delicada entonació.

De la memoria premiada ab lo busto del Sagrat Cor de Jesús, ofrena del taller d' estatuas religiosas « El Arte Cristiano », ne resultá autor lo Sr. D. Jaume Trabal y Martorell, lo qual se presentá á rebre lo premi y á donar lectura á un frágment de la composició.

Acabadas de llegir las composicions premiadas se cremaren sobre un elegant trípede los plechs corresponents á las que no ho foren, mentres la música recreava á la concurrencia ab una escullida pessa.

Inmediatament lo ja citat Sr. Nutglar llegí lo discurs de gracias del Sr. President del Centre, D. Joaquim Vayreda, que fou rebut per lo públich ab las demostracions d' aplaudiment ab que 's reben las obras d' un especial mérit en lo fondo y forma posat en son ver lloch per la airosa manera de declamar de son lector.

Finalment tancá la festa lo Ilm. Sr. Arealde que l' havia presidida á las cinch y quart proximament.

De tot lo que l' infrascrit Secretari n' aixecá la present acta en lo lloch y data al comensament d' ella expressats.

EUGENI AULET.

Feyna llarga tindríam per poder donar á nostres lectors una idea aproximada de las magnificas festas que s'han celebrat aquesta passada setmana. May de la vida haviam vist en Olot una gentada tan extraordinaria, sobre tot per part de la colonia forastera

que de any en any va augmentant y apreciand las condicions saludables d' aquest clima y de nostras ayguas.

Se cumplí tot lo que estava anunciat en lo programa que insertarem en lo número anterior y se feu molt més. En lo dia 9 hi hagué carreras de velocípedos desde 'l Parque fins al Hostal de la Solfa; espectacle que fou concorregut y cridá l' atenció per ser nou en esta vila, siguent lamentable, que no hi hage un passeig ó carretera a propósit per aqueixos exercicis puig havían de córrer los velocipedistas sense tenir espay corresponent.

Lo castell de fochs fou admirable, lo senyor «Relámpago,» no sabem perque no se l' ha de anomenar lo Llampech, mes valdria Llampech ó llam del cel, que 'l nom es mes bonich y sobre tot mes propi per nostra terra; siga com vulga lo senyor «Relámpago» doná provas de tenir lo gust artístich á la altura de la nostra vila, puig doná fi á sas combinacions, presentantnos un altaret ab un magnífich quadro de la Verge del Tura, que fou rebut per l' inmensa gentada de la plassa, ab un fort picament de mans.

De músicas, serenatas, coros y balladas no 'n parlem, que alló semblava 'l dia del judici, vinguent per final de festas la tornaboda general que era cosa d' veurer, puig tampoch may haviam vist tanta gent á la font de S. Roch.

Es veritat que 'l dia 's prestava, millor dit, desde que 's comensá la setmana, lo temps, ha sigut magnífich, espléndit, com pocas vegadas succeeix en la present estació, de manera, que 'l cel per voler afavorir als olitíns, no ha volgut escoltar los tristos pronostichs del astrónomo Noherlessoom y d' aixó 'ns n' alegrem molt.

Y encare 'ns alegra més de saber que entre tanta gresca y rebombori lo cuyner de la presó no ha tingut de fer cap *racció* de mes que las de cada dia lo que diu molt á favor de las costums d' aquest poble que sab divertir-se sense faltar á las lleys y á la bona fama que te adquirida de temps inmemorial.

FUNCIÓNS RELIGIOSAS.

Han estat las de costúm, sols que aquest any com tots los actes de la festa han sigut mes animats que altres anys per rahó de la major concurrencia á tots ells.

Lo dia 7 en la hora de completas la iglesia de Ntra. Sra. del

Tura estigué concorregudíssima com ho havia estat en los anteriors días de la novena, en que la facil y eloqüent paraula del jove predicador P. Xercavíns feya omplir cada día lo temple.

L' ofici del día 8, gracias à haverse retrassat un xieh lo ball de la plassa, no 's comensá fins à tres quarts de onse à pesar de estar anunciat pera las deu. A l' hora en que 's comensá ja feya una hora que la iglesia estava plena de gom à gom menys los banchs dels convidats del Ajuntament, que aquest any foren en número major que en los anys passats, tant que ompliren tots los setis que se 'ls tenían amanits. L' orquesta tocá la Missa de Mercadante ab regular execució sobre tot en lo *Gloria*; en lo *Credo* falta ajust en alguns compassos, però en conjunt hi observaren una vivesa superior à la generalitat de las vegadas que la havíam oída tocar.

Lo Predicador, l' esmentat P. Xercavíns estigué à la altura de la solemnitat; prenent peu de esser lo toro que trová à la Imatje de Ntra. Sra. del Tura d' un más anomenat La Caritat y prenent al toro com à simbol de la fortaleza, demostrá per medi de fets històrichs que la Patrona de Olot havia estat pera los habitants de la vila, fortaleza en los perills y Mare amorosa en tota mena de calamitats, resultant un panegírich en sa totalitat historich, lo qual junt ab las bellas formas propias del orador, feu que cautivés à son auditori y se 'n conservés un bell recort.

La professó fou llargíssima com pocas vegadas ho 'es ordinariament. Portá lo pendó lo Sr. Arcalde y las borlas lo Sr. Comandant militar, lo Sr. Jutje de primera instancia y los Srs. Diputats provincials d' aquest districte. Tres músicas amenisaren l' acte de tal manera que gayre be no 's davan reva l' una al altre pera tocar. La concurrencia de curiosos à véurerla fou nombrosíssima en tot los carrers del trànsit, y en alguns carrers notárem que los vehíns adornaren los balcóns ab cobrellits, demostració de goig y de respecte digne de que se generalisés.

Lo besamanos que 's fa després de la la professó portá molta gent al camaril de la Verge lo qual feu que s' acabés bastant tart.

Plassa de Toros de Olot.

DIA 9.

Ab una hermosa tarde com si fos de primavera, y ab un plé dins la plassa que n' hi havia per fer goig à l' empresa, compare-

gué ab tota puntualitat en lo lloch presidencial lo nostre Sr. Alcalde D. Mariá Bassols.

L' hora anunciada per donar comensament á la festa eran las 3, y aixís fou, feta per lo Sr. President la senyal com diríam d' ordenansa, y seguint lo compás de la música, trepitjá la calenta sorra la colla de deixebles de Pepe-Hillo, capitaneijats per lo valent Espartero de Valencia, vinguent al últim de tots l' *alguacil*, cosa que no havíam vist may y que suposem fou motivat per un retrás del mateix en compareixer á la plassa.

Tirada per lo Sr. President la clau de la presó ahont tenían tancats als sis banyuts, fet lo cambi per la gent de cúa dels capots de seda per los de llustrina, y al típic h só del cornetí del nunci, ja tenim que s' encara ab lo públich lo primer novillo, que com tots era navarro, y nascut en la vacada de D. G. Martinez y Comp'.

De pel bast y molta cama, fou bastant brau, poguent l' Espartero recullir aplausos ab unas quantas verónicas que si be massa mogudas, demostraren art y voluntat de treballar; pero que desgraciadament ben prompte vejerem que no podria lluhirse donadas las condicions del bestiar. Aquest novillo junt ab dos d' altres, y sense res notable que cridés l' atenció, foren parcheats sobresurtint en destresa en aquesta sort en Casanave.

Vingué lo primer novillo de mort, que sens dubte fou lo millor de la tarde, tant per sa noblesa com per sa bravura siguent capejat regularment y á la sort de banderillas fou mereixedor d' aplausos un bon parell d' arrecadas posadas al *sesgo*, per lo banderiller Sapo.

A la senyal del Sr. President prengué los trastos l' Espartero y després del brindis reglamentari, fresch y ab serenitat, se presentá devant de son enemich, que d' un pas ab la dreta, un cambiat, dos ab l' esquerra y un de pit doná tres ignominiosas estocadas, acabant ab lo novillo d' un volapéu bastant caigut.

En lo segón de mort ja no pogué lluhirse tant l' Espartero al passar-lo de muleta perque arrivá á l' hora d' estoquejarlo descompost y escampant molt la vista, no poguent mencionar sinó un parell de banderillas posadas per lo Carpintero, resultant de molt de cástich.

Y vingué l' últim novillo de mort que tant bon punt sortí á la plassa, se vejà que era un animal de poder, molta sanch y ben ar-

mat, es á dir, un verdader toro mercixedor de ser picat, sembrant l' espant y desordre en los noys encarregats de la brega, no obstant l' Espartero, si bé ap molt rezel y moguent los peus li doná unas quantas mitjas verónicas, fent lo mateix encara que mes malament lo Chuffero, únichs que 'l torejaren, perquè los altres toreros no feren mes que donarli una serie de *capotazos*, que 'l feren creixer en malas intencions, arriuant á l' hora de la mort fet un criminal, acabant ab ell l' Espartero d' una mitja estocada en son lloch, després de dos punxadas donadas en os.

DIA 10.

Pochs alicients tingué la segona corrida, ja que dos foren no mes los novillos nets que sortiren á la plassa, matantne un lo Chuffero d' una estocada en la mateixa creu, tant ben dirigida que bastá perquè entrés lo novillo á mans del Puntillero, acertant á la segona, rebent l'espasa, com á premi de son treball, l'orella del toro.

Los toros de G. Martinez y C.^a pot dirse que son braus, pero tenen malas condicions de lidia, puig qu' escampan molt la vista, resultant poch nobles, aixís es que 'ls toreros no quedaren á l' altura que 'ls corresponia, sobre tot l' Espartero, que demostrá voluntat de agradar al públich, recullint aplausos junt ab lo Chuffero que no li negaren valor, pero no n' hi ha prou pera torear, es precis altres coneixements que per are ell n' está despossehit.

En conjunt han sigut dos corridas que per lo que pot demanarse en una població com la nostra, han agradat deixant satisfets als aficiónats, y creyem també á l' empresa.

PUNTILLERO.

Varietats.

MARÍA RAVENEL

LA MOLINERA POETISA.

(Conclusió.)

Aquest orgull limit, aquesta independencia natural, aquest caràcter esquerp, amich del silenci, formaren pera ella un clos que la defensava de las influencias exteriors. Sens dupte varen esser pera ella causa de un treball mes gran, porque devia buscarho tot ella mateixa ja que no ho demanava á altre. Qui sap si aquest aislament ha deixat dormidas en ella forsas que s'

hagueran manifestat ab lo contacte d' altrás intelligencias. Mes en cambi li ha valgut sa sengla y forta originalitat. Aixís te personalitat y sempre es *ella*. No 's trovan en sos versos las reminiscencias tan freqüents entre 'ls que revelan aptituts pera la versificació. Original en la forma, no ho es menos en las ideas. De aquí vé la personalitat de las sevas impresións, del sens judicis, y la novetat de las emocións que traduheix y transcriu. Si canta una flor, hi troba cent perfums desconeguts y admira als qui 'ls regoneixen sens haverlos sabut aspirar ans que ella 'ls hi ofereix. Quant canta 'l rieró que serpenteja per sa vall, hi veu los *llavis verts* de sas riveras, y á cada pas hi sorprén un somris desconegut y festóns y enfilays de perlas may observats, la lluyta en las rocas del rebeig, al hort lo plany infantil del filet d' aygua devant del aturador que la retarda d' arribá 'l lloch vers hont Deu la guía.

Heus aquí lo que donará á Maria Ravenel un sengle lloch en la literatura dels nostres temps. Es poetisa pero ¡quin pensador, quin moralista y quin filosofh s' hi descubreix en ella! Aixís se explica la bellesa de ja seva prosa, y en particular la de las sevas memorias que no desmereixen dels seus versos.

Lo dó natural que distingeix á Maria Ravenel s' ha desarrollat baix múltiples influencias. Al remor cadenciós del saltant d' aygua que

entrava negra y sortia blanca

s' habitue al ritme poètic; á la vista dels quadros cambiants de la naturalesa ha recullit un tresor d' impresions reproduhidas ab tant d' encant com en la següent composició una de sas mes sentidas per mes que 'l perdi ab la traducció:

DEU SAP BE LO QUE FA.

Deixa anar la fontinyola,
 onas rera onas, avall:
 sens fré, tranquila rodola,
 com la enrabia un aturall.
 Fugint serpenteja y canta
 tant si un llit de herba la aguanta
 com si 'l camí ha d' furgá.
 Si Deu avall la decanta,
 creyeu que no es pas en vá.

Deixa al aucell la boscuria
 hont sos pares han nodrit:
 sa gabia atril de canturia

no es sinó l' arbre florit.
 Espay, nits serenas, galas
 de la natura, esplets, calas...
 per dret diví los te ja.
 Si 'l senyor li ha donat alas
 creyeu que no es pas en vá.

Deixa la seva floreta
 á la brosta que s' extén,
 una pregaria secreta
 ab sa flayre se desprén.
 Filla de la primavera
 gentil, brillant y riallera

ab raigs de llum s' agensá.
Si Deu la feu encisera
creyeu que no es pas en vá.

Deixa á quiscú donar compte
de las obras que haja fet.
Tacant als altres, mes prompte
embrutat quedas que net.
Ja es prou trista nostra vía
sens tirá á la que altre guía
pedras ab nostra ma.
Sí «¡Sou germáns!» digué un día

Deu, creyeu que no es en vá.

Sobretot á la ignocencia
deixahi 'l preuhat candor.
Tot lo fruyt de la existencia
S' alimenta del pudor.
Gemega si l' hás ferida:
es lo pinyol de la vida
qu' has esclafat ab ta má.
Si la impietat malehida
fou per Deu no ho fou en vá.

Mereix també citarse aquest fragment de las memorias de María Ravenel: en ell s' hi veu l' esforç d' inteligencia que devía fer aquesta dona pera arriuar al cert grau de perfecció, dona de una educació excel·lent, y de una ilustració real, pero que per són vestit, sas costums y sos gustos ha sigut sempre una senzilla pagesa y molinera.

«¡Quin zel he tingut de desplegar, y ab quina forsa he tingut que lluytar pera alcansar algúns resultats! Tinch per enemichs las tenebras de ma ignorancia, l' abandonament en que vegeta lo meu esperit y las mil distraccions inseparables de la meua vida. Rodejada de las meas criaturas y de las feynas de la casa, lo meu amor á la poesia no m' ha fet may olvidar los meus debers. Cuydar de la meua casa y dels meus fills, filar lo llinet ó llana, confeccionar los meus vestits y 'ls de la meua familia, sens parlar d' aqueixa munió de petites obligacions que son lo sobresereix de la vida, veus aquí las meas ocupacions de cada día: y ningú, sens exceptuar los qui viuen ab mi, ha sospitat may que m' ocupés d' altra cosa á menos que 'm vegessen ab un llibre en la má. passejant ó en 'un moment de repós.»

Quan se vegé obligada á deixar lo seu molí se 'n despedía ab aqueixos tendres versos.

Adeu petit molí, de soletat tan bella,
morada hospitalaria hont s' obrí ma parpella;
Adeu: vaig á deixar aquest recó de pau.
Uns enemichs destins lluny de ma patria 'm menan
mes los dolsos recorts que l' ánima m' umplenan,
me seguirán per tot hont trobaré mon cau.
! Adeu sia; Dels bens, l' unich de tots que 'm resta,
Jo me l' enduch: ¡Per ço mou cor vesteix de festa!
un marit, un vell pare y tres alegres fills.

En altre caseta, tal vegada mes modesta que la primera, María Ravenel acaba tranquilament sa vida, en companyia de la seva nora viuda del seu hereu. Se diu que publicarà un nou volum de poesías; sens dupte tindran lo mateix encuny que 'ls següents versos extrets de sa hermosa poesia. *La mera cinquantena.*

Tot gronxant mos fillets, com satisfeta mare,
al raig de llum polsós del moli del meu pare,
jo bressava una musa sota 'ls rodayres torns.
Tots plegats s' han fet grans y han perfumat ma vida
fonamentant la ditxa, que en mon casal convida,
dels debers inflexibles distrayentme molts jorns.

Creym que aquestas líneas son bastants pera donar á conèixer á María Ravenel, la molinera poetisa, dona d' un talent superior, qui en contraposició á moltas que tenen fums de celebritat desconeguent la vanitat ha preferit viure en sa caseta y en sa modesta condició.

Tal vegada s' hauria estimat mes que no la haguessen feta sortir de la soledat en que 's complau á viure. Que 'ns excuse. Era un deber del periòdich *la Molinera francesa* parlar d' aquest talent tant personal y d' aquest caràcter original que distingeix á la humil molinera de Retheville.

Traduhit per D. CALVET.

Legislación.

Boletín Oficial del día 29 de Agosto último.—Real Orden para la adquisición de papel de multa para las Juntas del Censo.—Id. sobre nulidad de elecciones en Barcelona.

Id. del 1.º Septiembre.—Real Orden prorogando el plazo para las listas del Censo electoral.—Circular de la universidad de Barcelona abriendo la matricula para los estudios de Facultad desde el 16 al 30 del actual.

No se contienen disposiciones de interés general en los Boletines correspondientes á los días 3, 5 y 8 del actual.

Gaceta del 27 Agosto.—Real Decreto restableciendo en Barcelona los estudios preparatorios para las carreras de Ingenieros Industriales y Arquitectos.

En las de los días 28, 29, 30 y 31 no se insertan disposiciones de interés general, conteniéndose en la última el Índice de las disposiciones publicadas durante el mes.

Y por el propio motivo no se consigna el resumen de lo contenido en las Gacetas sucesivas correspondientes á los días del 1 al 9 de este mes.

CENTRE CATALANISTA DE OLOT.

Concurs regional fotogràfic.

Constituhit lo Jurat en lo dia de la fecha pera calificar los treballs exposats en lo concurs fotogràfic regional d' Olot, han eregut que 'ls premis debian repartirse en la forma següent:

Premi de Paisatge: á D. ESTEBA MORER.
 Premi d' Arqueologia: á D. EMILI VINYOLAS.
 Premi d' usos y costúms: á D. VICÈNS GRIVÉ.

Y pera que aixís consti, lo firman en Olot á 10 de Septiembre de 1890:—Joseph Armet.—Joseph Mestres.—Andreu Aleu.

Es traducció conforme.—Lo Secretari,
 JOSEPH M.ª BASIL.

Noticias generals.

L' exposició de treballs artistichs verificada en l' escola de dibuix per los deixebles de la mateixa, cridá l' atenció per los avenços extraordinaris d' alguns alumnos.

No podriam donar en lo curt espay de que disposem, una ressenya acabada de dita exposició pero sí debem fer constar que hi ha treballs notables en escultura, del deixebles Devesa, Berga, Vila y Buixó, apuntacions del natural molt justas dels mateixos y de Bassols, Farjas, Diumenge, Planagumá, Sacrest y altres que no recordém en aquest moment y uns treballs d' ornamentació y dibuix lineal executats ab gran pulcritut per Baborés y Sala y en fi multitud de dibuixos de tota mena, que sería llarch d' explicar.

Las senyoretas també s' hi llueixen, habenthi sobre tot algunas que pintan y decoran cosas apropiadas á llur sexo. Recordem entre altrás, uns coxins y un cobre-taulas pintats per la senyoreta Francisca Mas, d' efecte sorprenent y de composició ben entesa, un dibuix d' una especie de blonda executat sobre paper negre per Francisca Arimany, una copia del Cristo al Hort, de Vandich y molts estudis del natural de Francisca Soler, dos estudis de jardí de Teresa y Matilde Artigas, tres copias de paisatge per la senyoreta Concepció Castanys. multitud de dibuixos, flors y paisatjes pintats á la ayguada d' altres senyoretas, lletres y xifras decorati-

vas ben executadas que demostran lo bon gust que 's adquireix en l' espay de pochys anys dedicant al dibuix un rato diari dels molts que 's perden en cosas inútils.

Felicitem á n' aquest jovent que puja dret pel camí del art, qu' encara qu' està sembrat d' espinas, també promet gloria y diners, y es lo mes agradable entre tots los que 'l home pot seguir en aquest mon.

En lo concurs fotogràfic regional que aquestos dias de festa ha sigut visitat per innumerable gentada hi figuran tres noms de altres tants fotógrafos d' aquesta vila senyors Vicéns Grivé, Esteban Morer y Emili Vinyolas.

Lo primer es qui ha presentat la colecció mes numerosa de fotografias de la terra, distingintse sobre las altres dos principalment en lo grupo de costums, per qual motiu segurament lo Jurat ha tingut á be adjudicarli lo premi referent al tercer grupo.

Lo Sr. Morer presentá una colecció bastant regular de paisatjes ben escullits y molts d' ells propis per estereóscop y encara que un poch durs d' eantonació lo Jurat l' ha cregut acreedor al premi de paisatge ó primer grupo.

Finalment lo Sr. Vinyolas ab una colecció reduhida demostrá tenir complert coneixement práctic de la fotografia, habentli lo Jurat acordat lo premi del según grupo.

Molt nos plauria que si l' any vinent se repeteix aquest concurs en la mateixa ó altre forma aumentés lo número de concurrents y la puntualitat en la presentació de las obras per poder ser instaladas en millors condicions que aquest any ha pogut fersc.

Las il·luminacions d' aquestos dias han sigut espléndidas y disposadas ab bastant bon gust dins los elements de senzillés de que 's disposa. Las espelmas en los terrapléns del Parque no feyan la ilusió d' altres voltas per faltarhi l' herba y quedar descarnadas.

Debem consignar que 'l Ball-Plá d' aquest any, estigué concurredíssim com tot lo demás de las Festas y aplaudim de tot cor que finalisés ab una típica Sardana llarga en lloch d' una polka ó americana ab que s' havia desnaturalisat tal acte desde alguns anys.
